

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/135/2016
Identifikačné číslo spisu:	3713210239
Dátum vydania rozhodnutia:	14.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3713210239.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Union zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 29/A, proti žalovanej Mgr. U. Y., bývajúcej v L., P. XXXX/XXX, zastúpenej JUDr. MUDr. Miroslavom Pavlákom, advokátom so sídlom v Púchove, Moyzesova 1744, o zaplatenie 27 612,80 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/203/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. apríla 2016 sp. zn. 5Co/446/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne odmieta.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou dňa 14. augusta 2013 na Okresnom súde Považská Bystrica (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) sa žalobkyňa domáhala od žalovanej náhrady škody vo výške 27 612,80 eur s príslušenstvom. Vznik škody odvodzovala zo Zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti uzatvorenej so žalovanou, na základe ktorej žalovaná vykazovala jednotlivé výkony vykonané pre poistencov žalobkyne za účelom ich úhrady. Na základe vykonanej kontroly žalobkyňa dospela k záveru, že žalovaná vykazovala aj úkony, na ktoré nemá oprávnenie a ktoré navyše nevykonala a tiež výkony určené pre deti a mladistvých avšak vykazované aj na dospelé osoby. Prvoinštančný súd rozsudkom z 26. februára 2015 č. k. 6C/203/2013-172 žalobu ako nedôvodnú zamietol. V odôvodnení uviedol, že k porušeniu povinnosti zo strany žalovanej nedošlo, a preto nie sú splnené podmienky pre vznik práva na náhradu škody.

2. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 20. apríla 2016 sp. zn. 5Co/446/2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uviedol, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, jeho rozhodnutie označil za vecne správne a zdôraznil, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala porušenie povinnosti žalovanou.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť podľa jej názoru nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho ako aj prvoinštančného súdu. Odôvodnenia rozhodnutí považovala za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Uviedla tiež, že odvolací súd sa podľa jej názoru riadne nevysporiadal s jej argumentmi uvedenými v odvolaní. Nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu považovala tiež za inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

4. Žalovaná sa k dovolaniu písomne vyjadrila a uviedla, že rozsudky prvoinštančného aj odvolacieho súdu považuje za zrozumiteľné, jasné a preskúmateľné.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

9. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože odvolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

10. Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne

nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

11. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, spôsobenom nepreskúmateľnosťou rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu. V zmysle stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. O taký prípad však v preskúmvanej veci nešlo. Tým, že sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a výslovne na ne odkázal, bolo potrebné odôvodnenie jeho uznesenia posudzovať v kontexte s odôvodnením uznesenia okresného súdu. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z nich zjavné podstatné dôvody, pre ktoré súdy rozhodli tak, ako rozhodli. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku okresného súdu v plnom rozsahu a navyše zdôraznil dôvody, pre ktoré súhlasil s rozhodnutím okresného súdu a sám vo svojom odôvodnení osobitne poukázal na skutočnosť, pre ktorú došlo k zamietnutiu žaloby žalobkyne, a to na nepreukázanie splnenia podmienok pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, konkrétne podmienky porušenia povinnosti, ktorej preukázanie bolo povinnosťou žalobkyne.

12. Žalobkyňa zároveň nedôvodne argumentuje, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že sa súd nevysporiadal so všetkými argumentmi uvedenými v jej odvolaní. Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. totiž nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo v prejednávanej veci splnené nebolo.

13. Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaobrá správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

14. Rovnako ani žalobkyňou uplatneným dovolacím dôvodom, spočívajúcim v inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože aj tento dovolací dôvod by mohol byť relevantný len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné. Samotný však prípustnosť dovolania nezakladá.

15. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/C. s. p. ako neprípustné odmietol.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam) a § 262, keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла neprípustným dovolaním žalobkyňa.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok